स्तीह्णा (3. स्र + तीह्णा) adj. nicht scharf, stumpf AK.3,4,97. गर्तन्वा-न्युपा अतीह्णाया भवति Çat. Ba. 5,2,4,7.

म्रतीत s. ३ mit म्रात-

ঘ্রনীরন্ (von ই mit ম্বানি) adj. f. ্লায়ী übertretend, ausschlagend VS. 30, 14.

র্নান্রিম (ম্বনি + इন্রিম) 1) adj. übersinnlich AK. 3,2,28. B. 5,85,13. Siākejak. 6. Rage. 3,41. — 2) n. Geist: या उसावतीन्द्रपद्माल्यः (स्वयंभूः) M. 1. 7.

म्रतीप (म्रात + म्रप् Wasser) n. Vov. 6, 70.

श्रतिरेंक (= श्रतिरेक) m. नेह्नेवातीरेका ऽस्ति (nämlich सामस्य) ÇAT. Ba. 4,8,40, 8. Diese Stelle wird KATJ. Ça. 25,13,45. mit kurzem ह citirt.

र्मतीर्षा (3. म + तीर्षा) adj. nicht endend, unerschöpslich: प्रेमापुन्तार्ग-दतीर्णाम् ए. १, ६८, ६.

स्रतीच (श्रांत + इव) 1) adv. über die Maassen, überaus, sehr AK. \$, \$, 2. H. 1535. तामिर्जयत्यतीव क् ियत्लोकाः Bab. Åa. Up. \$, 1, 8. Inda. 8, 9. N. 3, 42. 11, 15. 17, 30. 18, 17. Hit. 28, 9. 31, 8. Vet. 16, 16. 35, 7. u. s. w. Im Verein mit einem superl. und mit मु sehr: स्रतीव वरिष्ठम् R. 5, 13, 6. स्रतीव मुकुमाराङ्गोम् N. 3, 13. स्रतीव चान्यत्मुमक्ट्रार्ध्यम् 23, 14. स्रतीव मुनोल्स्म् Brahma-P. in LA. 55, 3. स्रतीव मन्ये ich glaube sehr stark Çik. 137, v. l. ganz, vollkommen: स्रकं क् कारणं स्रुवा वर्स्यातीव R. 4, 8, 29. पद्याच्छात्तं न च गच्छत्यतीव Draup. 7, 11. स्रतीव मट्रा immer und ewig (?) Pakkat. 43, 2. — 2) praep. über, vor, im Vorzug vor, mit dem acc.: स्रतीव वान्यान्त्रव्यवर्समक्ति Ait. Ba. 4, 11. स्रतीवान्यान्त्रविच्यावः MBB. 3, 10734.

म्रतीसार् m. = म्रतिसार् P. 5, 2, 129. 3, 3, 17, Vårtt. Suça. 1, 120, 7. 121, 4.

म्रतीसार्किन् adj. = म्रतिसार्किन् P. 5,2, 129.

र्ञैतुर (3. म्र + तुर) adj. nicht reich: तुराणामतुराणा विशा भर्म: AV.7,

স্ত্রা (3. ম + নুলা) 1) adj. f. মা unvergleichlich N.12, 44. 24, 33. INDR. 3, 10. Hip. 2, 31. R. 1, 5, 18. 5, 13, 19. Viçv. 4, 13. 13, 21. — 2) m. Name einer Planze, Sesamum orientale, Çabdak. im ÇKDR.; s. নিল.

श्रुत्यें (3. श्र + तुप) adj. ohne Hülsen: श्रुतुपानिव पवास्कृता ζ_{AT} . Ba. 2,5,2,14.

र्वेत्तृति (3. म + तूत्रि) adj. ungewandt, nicht behende: म्रतूर्ता चं च् तूर्नेतर्शामत् स्v.7,28,3.

1. ग्रेनूर्त (3. म - तूर्त) adj. dem Niemand zuvorkommi: घाष्ट्रं जेतीर् हेर्तार रघीतंममतूर्त तृथ्याव्यम् स.V. 8,88,7.

2. म्रत्ति (wie eben) 1) adj. unübertroffen, unvergleichlich: राजा RV. 1,126, 1. मृत्ति मावयत्पति पुत्रं द्राति रामुषे 5,25, 5. Nin. 9, 10. 10, 32. — 2) n. das Unüberschrittene, der unüberschrittene Raum: मर्मिना- धृत्रइतिमत्तरितमत्त्ते वहं सेविता सेनुद्रम् RV. 10,149, 1.

श्रेत्तर्त (श्रत्त + दत्त) adj. dessen Absicht, Wille, nicht vereitelt werden kann, Beiwort der Açvin RV. 8, 26, 1.

मैंतूर्तपायन् (म्रत्तं + पायन्) adj. (nur nom. sg. ंपन्या: zu belegen) रित्तर्ह वै नामितस्यर्त्त्रिप्ति Çat. Ba. 14,5, ब dessen Pfad nicht überschritteh) श्रीक्षांक्षक्ति शिर्विश्विक & Tamil क्षेप्रां कृष्णि क्षेप्राकृष्णि क्षेप्र

र्जैत्पाद् (3. म + त्पाद् [त्पा + म्रद्]) 1, adj. kein Gras fressend. 2) —

m. ein neugeborenes Kalb: श्रय वत्सं ज्ञातमाङ्गरत्णाद् इति Çat. Ba. 14, 4, 8, 5. = B.p.B. Ân. Up. 1, 5, 2.

म्नार्या (von 3. म + ताम) f. Graslosigkeit P. 6, 2, 156, Sch.

मैंतृद्लि (३. म्र + तृद्लि) adj. unzerbrechlich: म्रहंप: RV.10,94,11. म्रतुर्वे (३. म्र + तुप) adj. unzufrieden: मृतिरेण वर्चना पत्लग्वेन प्रतीत्येन

कृधुनीतृपातः R.V.4,5,14. - इत्टापुवत् (3. म + तृप्पावत् von तर्य्) adj. unersättlich: म्रहि: R.V.

अँत्धित (3. म्र + त्धित) adj. nicht gierig: म्रद्रंय: RV.10,94,11.

र्क्रैत्ज़र् (3. म + तृज्ञर्) adj. nicht durstig: म्रर्प: RV.10,94,11.

म्रत्य (3. म + त्य्य) adj. dem Durst unzugänglich AV. 7,60, 4.6; s. u. म्रत्य.

र्म्मतृष्यत् (३. म्र + तृष्यत्) adj. nicht heltig verlangend, nicht ungestüm: म्राद्दिपा दिधिषोई विभृताः । मतृष्यत्तीरूपनी पृत्यच्हा हु.v.1,71,3.

श्रतज्ञम् (3. श्र + तेज्ञम्) n. Abwesenheit von Licht, Schatten Riéan. im ÇKDa.

अतिजैस्क (von 3. श्र + तेजस्) adj. lichtlos, glanzios Çat. Ba. 14,6,8,8. = Ban. Åa. Up. 3,8,8.

श्रतानिमित्तम् (श्रतम् → निमित्त) adv. aus dem Grunde, daher N.9,34. श्रताऽर्शम् (श्रतम् → श्रर्थ) adv. su dem Endzweck, deshalb R.3,8,15.— Vgl. श्रतानिमित्तम्.

र्श्वत्व m. 1) Reisender Uṇ. 3, 43 (m. f. n. ÇKDa.). — 2) Gewand, Hülle: हिर्एएययान्प्रत्यत्काँ अमृग्धम् RV. 5, 55, 6. स्त्रीनीत्कं व्यृतं वसीता 1.122, 2. प्र व्यवीताज्ञुजुरूषा विविभत्कं न मृज्यः 5, 74, 5. आ रुपता ग्राजुने अत्कं अव्यत 9, 107, 13. 8, 41, 7. 1, 95, 7 (s. u. अज्ञ mit उट्ट). 2, 35, 14. 4, 18, 5. 6, 29, 3. 9, 101, 14. SV. II, 9, 2, 12, 1. — 3) Blitz Naiga. 2, 20, v. l. für अर्क. — 4) Theil des Körpers (शरीर विवयः) Uṇ. 3, 43. — 5, N. pr. eines Mannes: अरुमत्कं क्वेप शिभयं रुवै: (Indra spricht) RV. 10, 49, 3. अर्थ क्विनंत्रपटकुरुपनीत्मत्कं यो श्रीस्य सर्तितात नृणाम् 99, 3. — In der ersten Bedeutung offenbar von 1. अत्.

श्रत्कील m. N. pr. ein Sohn Kata's aus Viçvamitra's Geschlecht. Verfasser von R.V.3, 9.10. Açv. Çn.12, 14. — Vgl. उत्कील.

श्रतेत् (von 1. শ্বর্) m. Esser, Verzehrer AV.6,142,3. सर्वस्थेतस्याता भवाति ÇAT. Ba. 14,5,2,5. = Ban. Åa. Up. 1,2,5. 2,2,4. ÇAT. Ba. 1,3,2,11. 5,2,2. 8,2,17. 4,2,2,3. 6,1,2,25. u. s. w. Paacnop. 2,11. M.5,30. Bildl.: अर्तितारमतार् (Ecll. = कार्वल्याद्रातार्, नृपं विचाद्धागितम् M.8.309. সুনালি N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 147, N.

ন্থনত্ম (part. fut. pass. von 1. সূত্ৰ) zu essen, zu geniessen: নদ্ধান্দ্যীন নানত্মন্ M. 11, 95. 160.

হানা f. 1) Mutter. — 2) eine ältere Schwester Raman. zu AK. im ÇKDa. — 3) eine ältere Schwester der Mutter Nanarthak. im ÇKDa. — Vgl. 2. হানি, হানিকা, হানিকা, হানিকা, হানিকা। আনিকা (aus einer dekkhanischen Sprache), das vielleicht als Grundform zu betrachten ist.

1. मैंति (von 1. म्रट्) adj. essend, verzehrend: व्यावानिर्वाचा स्वनस्यते रित्तर्क् वै नामितस्यद्तिर्शिति ÇAT. Ba. 14,5,2,5. = Ban. Åa. Up. 2,2, 4. Ein ologonen-khaivaneithm@सिमावस्था&&&2007t.

2. श्रति f. eine ältere Schwester (im Drama) Çabdab.imÇKDb. — Vgl. श्रता. श्रतित्रा f. = 2. श्रति Bbab. und Dvircpak. im ÇKDb. H. 335, Sch.